

Tanácsi teendők a választások előkészítésében

Csongrád megyében 16 országgyűlési választókerületet alakítanak

A közelgő választások előkészítésének jelentős politikai, szervező és adminisztrációs munkájából tetemes részt a különböző szintű tanácsok végeznek el. Feladataikról, teendőikről a Minisztertanács Tanácsi Hivatalának illetékesei elmondták:

A 352 országgyűlési képviselő és a csaknem 70 ezer helyi tanácstag egyidejű megválasztása csak rendkívül jó szervezéssel bonyolítható le zökkenőmentesen. A szervező munka fontos állomása egyebek közt a választójogosultak összeírása, névjegyzékük elkészítése; a választási szervek életrehívásának előkészítése; segédkezés a jelölőgyűléseknél és a választási elnökségek, illetve választókerületi és szavazatszedő bizottságok munkájának megszervezése. Mindezt nagy figyelmet, tájékozottságot, jogszabályismerttet, gondosságot igényel. A választási elnökségekben, az országgyűlési választókerületi, illetve a szavazatszedő bizottságokban hozzávetőlegesen harmincezer tevékenykednek majd.

Az írásbeli munkát egyszerűsítették, nem készült például ideiglenes névjegyzék, mellőlnek több, korábban falragaszokon közzétett hirdetményt, és sok „papírmunkát” tesz szükségtelemmé a tanácsi választókerületi bizottságok megszűntetése is. Ezek és más formai elemek elhagyása nemcsak a munkát könnyíti meg, hanem a fontosabb feladatok gondosabb ellátását is lehetővé teszi.

*
A Népköztársaság Elnöki Tanácsa a közelmúltban meghatározta az országgyűlési választókerületek számát, területét és székhelyét. Csongrád megyében 16 országgyűlési választókerületet alakítanak ki, s ennek megfelelő sorszámmal látják el őket.

Az 1-es számú Szegeden, a Belváros Lenin körúton belüli része és Újszeged; a 2-es számú Szegeden, a Belváros két körút közötti része; a 3-as számú Szegeden, a Tisza vonalától a Kossuth Lajos sugárútig; a 4-es számú Szegeden, a Kossuth Lajos sugárútól a Tiszáig terjedő területen helyezkedik el. Az 5-ös számú, a szegedi járásból Algyő, Deszk, Gyárlárét, Kükölkháza, Rószke, Szőreg, Tápé, Tiszaszeged, Újszentiván, székhelye Szőreg; a 6-os számú Ásottha-

lom, Domaszék, Mórahalom, Öttömös, Pusztamérges, Rúza, Üllés, Zákányszék, székhelye Mórahalom; a 7-es számú Bordány, Dóc, Forráskút, Kiskundorozsma, Sándorfalva, Szatymaz, Zsombó, székhelye Kiskundorozsma; a 8-as számú Baks, Balástya, Csengele, Kistelek, Pusztaszer, Sövényháza, székhelye Kistelek. A 9-es számú választókerület Csongrád, a 10-es számú Szentés. A 11-es számú választókerület a szentesi járásból Árpádhalm, Bokros, Csanytelek, Cserebökény, Eperjes, Fábiánsebestyén, Felgyő, Ma-

gyartés, Nagymágocs, Nagytóke, Tömörkény, székhelye Csanytelek; a 12-es számú Derekegyház, Mártély, Mindszent, Szegvár, Székkutas, székhelye Mindszent. A 13-as és 14-es országgyűlési választókerület Hódmezővásárhelyé. A 15-ös számú országgyűlési választókerület Makóé, a 16-os a makói járásé, ennek székhelye szintén Makó.

Az Elnöki Tanács egyúttal megszabta a megyei tanácsok tagjainak számát is. Csongrád megyében az április 25-én esedékes választások után 89 tagú megyei tanács alakul.

Az Opus Pacis intéző bizottságának és az Országos Béketanács katolikus bizottságának ülése

Szerdán az Opus Pacis intéző bizottsága és az Országos Béketanács katolikus bizottsága együttes ülést tartott, amelyen részt vettek: dr. Ijjas József kalocsai érsek, a püspöki kar, az Opus Pacis és az Országos Béketanács katolikus bizottságának elnöke, dr. Brezanóczy Pál, az egri érsek, a püspöki kar titkára, több püspök, valamint az Opus Pacis intéző bizottságának és az Országos Béketanács katolikus bizottságának tagjai.

Az ülést dr. Ijjas József nyitotta meg, majd Mag Béla c. apát, az Opus Pacis ügyvezető igazgatójának az előadása hangzott el az időszerű nemzetközi kérdésekről, a papi békefeladatokról, valamint az országgyűlési és tanácsválasztásokkal kapcsolatos tennivalókról.

A beszámolót és az előterjesztett határozati javaslatot a jelenlevők beható vita után egyhangúlag elfogadták. Az ülést dr. Ijjas József érsek zárószavával ért véget.

Az Opus Pacis intéző bizottságának és az Országos Béketanács katolikus bizottságának állásfoglalása leszövegezi:

— Aggodalommal és igaz békevágyal eltelve tesszük magunkévá a kormányunk, a Hazafias Népfront és az Országos Béketanács határozatát, amely elítéli a vietnami háborúnak újabb kiélezését. Népünkkel együtt kívánjuk a hosszú évek óta tartó távol-keleti vérengzés megszüntetését és

Indokína népeinek békéjét. Hasonlóképp óhajtjuk, hogy azok a békekezdeményezések, amelyek célja a Közép-Kelet problémáinak megoldása, mielőbb elérhessék a teljes megnyugvást a térség népeinek üdvére és fejlődésének biztosítására.

— Rámutat a továbbiakban az állásfoglalás: teljes egyetértéssel kísérjük a törekvést, hogy az európai biztonság megelégedéssel fogadott eszménye közelebb kerüljön a megvalósuláshoz és az európai népek képviselői megkezdjék tárgyalásait, amelyek a viszonylagos európai béke és biztonság megszilárdulását és maradvány voltát eredményezik.

— Üdvözljük a Békevilág tanács Budapesti tartandó közgyűlését. Mindent megteszünk azért, hogy a Békevilág tanács vezető testete újabb eredményes állásfoglalásokkal növelje a világ békéje érdekében áldásos tevékenységét.

— Az április 25-i választásokkal kapcsolatban a dokumentum aláhúzza: arra törekszünk, hogy az a jó kapcsolat, amely országgyűlésünk, helyi tanácsaink és népünk között az igazi demokratikus életformát biztosítja, a választásokon való közreműködésünk által továbbra is növekedjék és háránk vezetői és választói kiengeslyezett állampolgári és politikai magatartással biztosítsák társadalmi életünk további hathatós fejlődését.

miközben ugyanezt a kategóriát a közös társadalmi cél eléréseért áldozatokra szólítja.

Igy nemcsak a szocializmus nevében, hanem a nemzet nevében és képviselőitében beszél, javasol. Munkások, parasztok, értelmiségiek, alkalmazottak, kisiparosok nevében; fiatalok és nők, öregek és középkorúak nevében; ateisták és hívők nevében. Egy szóval: a szocializmus nevében, amely kerete ma a dolgozó osztályok és rétegek politikai és gazdasági boldogulásának; amelyben egyúttal a nemzeti jövőt is látjuk.

Fogalmazhatnánk úgy is, hogy a népfrent az a nyílt mozgalom, amelynek tevékenységi körében mindenki bekapcsolódhat a közélet sodrába. Ennek egyetlen feltétele van: ne legyen haragban a nemzeti céllal, legyen készsége azért munkálkodni.

Ezekből érzékelhetjük, hogy nem „cégtábla” és nem egy bizottság csupán, hanem ennek a nemzeti erőfeszítésnek egyik szervezője. S Szegeden aligha kell bizonygatni, hogy nem csupán választások idején él meg a mozgalom. Bizottságai a legszélesebb közvéleménytől szerzik be információikat és valamennyi fontos közéleti fórumra eljuttatják. Kezdeményeznek, vitákat csíholnak, társadalmi munkát szerveznek, s egyúttal

a legszélesebb körű társadalmi ellenőrzésre is lehetőséget adnak.

Amikor a népfrentpolitika jegyében beszélünk bizonyos társadalmi kérdésekről, vagy a népfrent nevében hallunk előterjesztést — akár személyi, akár közösségi témában — ezt a háttérrel gondoljuk hozzá. És ezt az illetékeseket! A legszélesebb fórum ez, tíz- és százakkal. Csak most, a választás előkészítésénél több mint húszezer aktivistája dolgozik már Csongrád megyében. De emlékezzünk az egész várost megmozgató kezdeményezéseire Szegeden. Virágos városért, tiszta házakért, gyermekjátésterékért szolgáltatta gondolkodásra és munkára a közösség ügyei iránt érzékeny embereket; mások széles körű vitákat kezdeményezett várospolitikai kérdésekről, közlekedési elvekről, kereskedelemről. S valahányszor ilyen témákba vágott, sikerült a mozgalomnak felderítenie a lakosság minden rétegének véleményét.

Igy gondolunk arra az egész országot megmozgató politikai feladatra, a választásra is, amelynek alkotmányos mozzanatait a népfrenta biznák törvényeink. Ugyanilyen gondaló felelősséggel, a vélemények ismeretével és tisztelettel várjuk majd a népfrent elképzeléseit és javaslatait.

Sz. SIMON ISTVÁN

Csak egy óra

— Fél ótig dolgozom. Egyvágtában érkezem a kisfiamért az óvodába, mégis legtöbbször 5 óra után tízfizető perccel érek oda — mit tegyek, olyan messze van az óvoda a munkahelyemtől! Aztán nézhetem a szemrehányó tekinteteket, mert az óvónő is, meg a daduska is menne már, nekik ötkor lejár a munkaidejük.

— Péteftitelepi óvoda?
— Igen.

Csap utcai óvoda, Banuk Antalné óvónő — szól a telefonvonal túlsó végéről egy olyan igazi óvónő is hang.
— Kérték-e a gyerekek szülei, hogy hat óráig legyen nyitva az óvoda?

— Nem hiszem. Akkor tudnék róla. De mindennél beszédesebb, hogy háromnegyed ötkor már nincs is nálunk gyerek.

Ugyanezt a választ kapom a Juhász Gyula utcai óvodában is. Hozzáteszik ugyan: akadt azért egy-egy lurkó, aki a folyosói kispadon gubbasztva várja, hogy jöjjenek érte, de van olyan is — peresze szülői felelősségre — aki óvodázáraskor egyedül elindul az anyuka vagy az apuka munkahelyére, esetleg haza. Ezt is csak akkor merik a szülők megkockáztatni, amikor már nagycsoportos a gyerek, és valahol a közelben laknak.

— Az a tapasztalat, hogy ideérnek az anyukák, vagy éppen a nagymamák — összegezik az óvónők.

Hogy milyen rohanás árán, azt nem tudják. Sőt: nagyon sok óvónőnek az a véleménye, hogy ha hétig lehetne, akkor hét után öt percig ott hagynák a szülők a gyerekeket. Nincs „rosszindulat” a megfogalmazásban, mert hoz-

záteszik: egyesek. Mert nem mindenki, csak aki...

Ki hát? Szerintük: aki előbb bevásárol, fodrászhoz megy, meg is főzi esetleg a vacsorát, példákat is soroltak rá. Hogy van anyuka, aki háromnegyed negyig dolgozik, és mégis... Nos, erről csak annyit, hogy nem akarunk választóvonalat rajzolni a szülő és az óvodai, bölcsődei nevelők között. Mert nyilvánvaló jó kapcsolatban kell lennünk a gyermeknevelés érdekében, de a jó viszony kialakulásához sok minden kell. Annak megértése is, hogy igenis menjenek az anyukák a fodrászhoz, kozmetikushoz, s ne hurcolják oda a gyerekeket magukkal, útban van ilyen helyen az apróhad, csakúgy, mint a zsúfolt üzletekben — már pedig aki dolgozik, mikor intézze el az ilyesmit? Másrészt viszont: a pedagógus-
szív beszél belőlük, mikor azt mondják, legyen a családban a gyerek legalább az alatt a pár óra alatt, ami még lefekvésig marad. Mert igenis szükségük van arra a kicsiknek, hogy szüleikkel beszélgethessenek apró kis örömeikről, bánataikról, óvodai életükről. Hogy valóban otthon legyenek.

S ha már nem akarunk választóvonalat rajzolni az óvoda és a szülők közé — ezért és éppenséggel ezért nem szabad elhallgatni, hogy sok anyuka gondjáról beszélünk, amikor úgy véljük: felül kellene vizsgálni, meddig legyenek nyitva az óvodák, bölcsődék Szegeden.

Sok anyuka gondolja, és ez tulajdonképpen láncreakcióként érinti a dolgozó asszonyok széles körét. Minap egy szülői értekezleten elsős gyerekek szülei vetették fel, hogy háromnegyed ötkor „bezárja” a napközit a tanító néni, és ők nem érnek oda addig. „Mit tegyek?” — kérdezett vissza a tanító néni. „Nekem is oda kell érnem a gyerekeimért ötre az óvodába!” Legutóbb pedig éppen a nőbizottsági vezetők értekezletén kerekedett vita ebből a kérdésből, ott határozottuk el, hogy foglalkozniuk kell vele lapunkban. Mindennek a teteje az az ellentmondás, hogy az óvónők szerint nem szükséges hatig nyitvatartani az óvodákat, nem kéri ezt a szülők.

Nézzük meg!

Nádor utcai óvoda, délután háromnegyed öt. A gyerekek már egyetlen teremben vannak, nem számoltam, de úgy húszan lehetnek. Muncz Károlyné és egy kisfiú egyszerre kérdezi: melyik gyerekért tetszett jönni? Aztán, hogy előadom jövőtelem valódi okát, kerek választ kapok:

— Igaz, hogy most még sokan vannak, de ötre mindért jönnek.

Es igaz is lett.

VERSENY
A PERCEKSEL

Csak hogy én az óvoda előtt vártam az anyukákat, ahol az óvónők soha. Nem is „jöttek”: legtöbb csaknem szaladt. Versenyt futottak a percekkel. Volt olyan gyerek, akiért a nagynéje jött, mert édesanyja értekezleten van. Pócs Mártonné a múzeumban dolgozik — tehát közel — és fél ótig, Zsoltiért időben ideér, ha sétálva jön is. De sokan, túl sokan „loholnak”. Olyan problémája azért talán egyiknek sincs, amit dr. Vastagh Pálné elmondott:

— Algyőn tanítok, váltott „műszakban”. Már ott tartok, hogy fél kell adnom az állásomat, mert minden második héten épp, hogy csak ideérek a gyerekeimért. Ha hatig lehetne óvodában, megoldódnak ez a gond. De így nem tudok rendesen dolgozni, hiszen már háromkor azon idegeskedem, hogy ötre ideérek-e, késik-e a busz, vagy sem.

Pedig van megoldás. Kovács József, a városi tanács vb művelődési osztályának vezetője kérdésünkre elmondta:

— Nem szándékozunk általános rendelkezést kiadni arra, hogy az óvodák hatig legyenek nyitva. Ez nem jelenti azt, hogy a sok szülő számára olyan fontos kérdést ne lehetne megoldani. Ha egy-egy óvodában legalább tíz szülő kéri az óvoda vezetőjétől, akkor lehet egy nevelő vagy egy dajka a néhány gyerekkel hat óráig. Túlórakeretükből biztosítunk rá pénzt. Már is van két-három ilyen óvodánk.

Világos válasz. Most már csak annyit kellene tenni, hogy írják ki az óvodai kis hirdetőtáblákra is. Szavazzák meg a szülők, igénylik-e, vagy nem. Tudjuk meg végre, hányan vannak azok, akiknek nagy segítséget jelentene az az óvodai plusz egy óra.

P. Szóke Mária

Magyar—indiai kereskedelem

Szerdán Budapest, a Külkereskedelmi Minisztériumban dr. Szalai Béla miniszterhelyettes és C. B. Muthamma asszony, India magyarországi nagykövete kormányuk nevében aláírták az öt évre szóló magyar

—indiai kereskedelmi és fitetési megállapodást. A megállapodás aláírása sikeres leniszerhelyettes és C. B. Muthamma asszony, India magyarországi nagykövete kormányuk nevében aláírták az öt évre szóló magyar